

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Пловдив, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова
Елена Й. Захова

при участието на секретаря Мариана Н. Апостолова
в присъствието на прокурора Николай Ст. Божилов
като разглежда докладваното от Милена Б. Рангелова Наказателно дело за възобновяване № 20245000600064 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 424 НПК.

Образувано е по искане на осъдения Д. Т. П., депозирано чрез изрично упълномощения от него адв. П. К., за възобновяване на в.н.о.х.д. № 895/2023 г. по описа на ОС-Стара Загора, с влязлото в сила по което решение е потвърдена присъдата по н.о.х.д. № 60/22г. на РС-Раднево, с която за извършени в съучастие с осъдения Г. Д. Г. престъпления по чл. 142а, ал.1 и чл. 143, ал. 1 НК му е наложено общо най-тежко наказание осем месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено, на основание чл. 66 НК, за срок от три години. След постъпване и на искане от осъдения Г. Г., депозирано чрез изрично упълномощения адв. А. М., за възобновяване на същия съдебен акт, с който той е осъден условно общо на една година и два месеца, с изпитателен срок от три години, е образувано н.о.х.д. № 77/24г. по описа на ПАС. С определение № 69/15.02.24г. на настоящия състав на ПАС двете дела са обединени, като е постановено обединеното дело да се води под номера на първото образувано дело – № 64 по описа за 2024г.

И в двете искания са формулирани оплаквания за разностранни нарушения на процесуалните правила, засягащи процеса по оформяне на вътрешното убеждение на решаващите съдилища. Друго оплакване е за неправилно приложение на материалния закон, като се аргументира приложимост нормата на чл. 12а НК. В искането на осъдения Г. се

твърдят и процесуални нарушения на досъдебната фаза, вследствие на които били пропуснати възможности за попълване на доказателствената съвкупност с обективни доказателства.

И с двете искания се претендира отмяна на присъдата и потвърждаващото я въззивно решение и постановяване на оправдателни диспозитиви или ново разглеждане на делото от инстанционните съдилища.

При пренията защитата не добави нещо ново към изтъкнатите доводи и искания.

Представителят на АП-Пловдив счита, че исканията за възобновяване не са основателни, като изразява мнение, че полагането на неположената от инстанционните съдилища доказателствена активност не би довело до различен от осъдителния извод.

Пловдивският апелативен съд, като касационна инстанция, след като обсъди аргументацията на двете искания в аспекта на мотивите на съдебните актове на районния и окръжния съд, съчете исканията за допустими (депозирани в срок, от лица, които имат право да искат проверка по реда на глава 33-та от НПК, с фиксирани и обосновани касационни основания по чл. 348, ал. 1 НПК) и основателни.

1. По-голяма част от двете искания заема многоаспектно възражение срещу доказателствената дейност на решаващите съдилища, която според защитата била лишила процеса от редица допустими източници на информация относно фактите по чл. 102 НПК. Поради това атакуваните съдебни актове ще бъдат разгледани на първо място от тази гледна точка:

1.1 Извършената проверка доведе до констатация за незаконосъобразно процедиране от страна на радневския и старозагорския съд. Налице са сериозни противоречия и между казаното от очевидци на процесната ситуация, и между частите на първоинстанционните мотиви относно участието на осъдения Д. П. в твърдяното от обвинението насилие спрямо пострадалия Х.. Без да навлиза в обсъждане на правдивостта на едни или други източници на доказателствени или експертни сведения, каквото правомощия няма, касационната инстанция ще отбележи, че въпросните противоречия не са решени по начин, който да удовлетворява стандарта за ясно и разбираемо аргументиране и от първата инстанция, и от въззивната. Осъденият П. е прав, че инстанционните съдилища не са пояснили защо отхвърлят твърденията на лица, които не са възприели негова враждебна активност спрямо пострадалия Х.. Казано накратко, в тази част на проверяваните съдебни актове се констатира липса на мотиви.

1.2. Първоинстанционният съд е допуснал до разпит очевидка на процесното събитие – Д. Ж. Ш., майка на осъдения Г.. В с.з. от 03.05.2023 г., за когато е бил насрочен разпитът ѝ, е бил информиран по надлежния ред за неин здравословен проблем, препятстващ явяването ѝ. И направо я е заличил от списъка на лицата за призоваване, без да обмисли възможността за определяне на нова заседателна дата, на която да проведе разпит. А по въпросите, за които защитата е поискала разпит на Ш., се е водел процесуален спор. При наличието на спор решението на съда да се лиши от очевидец очевидно не изпълнява изискването по чл.

13 НПК за вземане на всички мерки за разкриване на обективната истина.

2. Най-същественият порок в проверяваната съдебна дейност се свързва с мотивите, с които е отказано отлагане на делото в с.з. от трети май 2023г. Тези мотиви показват пристрастие към каузата на обвинението (вж. л. 327 от том 2 от първоинст.дело). Радневският съд е изразил подозрение, че „искането (за отлагане на делото в споменатото заседание, б.а.) е направено „единствено и с оглед евентуално да се атакува присъдата (...), че не е разпитана свидетелката“. Сетне е обявил, че я счита за заинтересована. Тя действително е такава като майка на осъдения Г., така че проблемът не е в съдебната констатация, а в това, че съдът е отказал да изчака нейното оздравяване, *защото* в аспекта на въпросната заинтересованост счита, че тя не би дала показания, използваеми „за изясняване на обективната истина в процеса“ и в тази връзка „не е посочена от прокурора в списъка със свидетели“. Иначе казано, РС-Раднево не е организиран получаване и проверка на твърденията на Ш., защото би потвърдила неистина, което авторът на обвинителния акт е прогнозиран (и затова не я е посочил за призоваване в своя акт).

Ясно изразеното мнение, че разпит на майката на осъдения Г. не бил необходим на прокуратурата, а защитата шиканирала процеса, като настоявайки за такъв разпит, „създавала“ поводи за отмяна на присъдата, демонстрира вече взето решение за **вида** на присъдата. Касае се за класическо нарушение на забраната по чл. 29, ал. 2 НПК за решаване на делото от страна на пристрастен съдебен състав.

Впрочем освен необективен, приложеният подход е и нелогичен при положение че основните доказателствени източници по това дело са били все заинтересовани – без съмнение, такива са и обясненията на подсъдимите, и показанията на пострадалите.

3. Въззивният съд е negliжирал коментираната непълнота на доказателствата, допусната от районния съд, и така се е лишил от основа за обективен и всестранен доказателствен анализ. Той е имал компетенцията да изпълни пренебрегнатите доказателствени задължения на първата инстанция, но не я е упражнил. Останал е безучастен и относно ярко манифестираната пристрастност в обсъдените по-горе мотиви за заличаване на Ш. като свидетел.

Заради заобиколеното от окръжния съд нарушение по чл. 13 НПК, допуснато от радневския съд, не са били събрани важни за изясняване обстоятелствата по чл. 102 НПК доказателства. В резултат на това вътрешното му убеждение очевидно не е било основано на обективното, всестранно и пълно изследване на тези обстоятелства, както повелява нормата на чл. 14 НПК. И в последна сметка въззивната инстанция е изпаднала в невъзможност да даде аргументиран отговор на възраженията на защитата за авторството на деянията.

*

Поради разискваните съществени процесуални нарушения въззивното дело и първоинстанционното дело следва да бъдат възобновени, а произнесените по тях решение и присъда – отменени. Тъй като нарушението по чл. 29, ал. 2 НПК е допуснато в

първоинстанционното производство, следва да се проведе ново такова от друг състав на радневския съд.

При наличието на процесуалните проблеми, довели до настоящото решение за възобновяване на делата не може да се подложи на обсъждане повдигнатият в исканията за възобновяване материалноправен въпрос за приложимост на института по чл. 12а НК.

Що се отнася до оплакването на осъдения Г. срещу отказа на РС-Раднево да назначи графологическа експертиза, неговата основателност не би могла да се дебатира в настоящия процесуален момент. Ако бъде подновено пред новия състав на радневския съд, той е свободен да прецени предпоставките за уважаването му в аспекта на доказателствата, които се съберат.

ПАС не ще се занимае и с мнението на осъдения Г. за процесуални нарушения на досъдебното производство, тъй като според оформената в същото искане позиция приложеният от разследващите органи подход бил довел единствено до „пропуснати възможности за разкриване на обективната истина“. Не се сочат следствени действия, които с оглед охрана правото на защита на осъдените да се налага да бъдат преповторени на досъдебната фаза, или следствени действия, които да не е възможно да бъдат извършени в съдебната фаза.

Водим от горното Пловдивският апелативен съд

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА в.о.н.х.д № 895/23 г. по описа на ОС-Стара Загора и н.о.х.д. № 60/22г. по описа на РС-Раднево, **ОТМЕНЯ** постановените по тях решение № 249/01.11.23г. и присъда № 11/04.05.23г. и **ВРЪЩА** делото за ново разглеждане от страна на РС-Раднево, от стадия на разпоредителното заседание.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____